

[Dyremose]

til at tage dette selvstændige ansvar, via det kollektive ansvar får det skub, der gør, at de kan få en rimelig og fornuftig tilværelse. I den sammenhæng var det, jeg talte om holdningen og om, at formynderiet virker i den forkerte retning. Når jeg kæder privatisering og formynderi sammen, så er det, fordi man i kraft af privatiseringen, som er med til at nedbringe formynderiet, kan fjerne denne passivitet. Man kan være uenig i ordvalget, og meget af det, der har præget den offentlige debat om privatisering, skyldes jo, at man har lagt så forskellige ting ind i ordet privatisering. Det væsentlige er i og for sig, synes jeg, holdningen, at vi selvfølgelig også over for de mennesker, som hr. Camre omtalte, har et selvstændigt ansvar.

Hr. Camre stillede i sit første indlæg det retoriske spørgsmål i forbindelse med omfanget af opgaverne: hvem kunne forestille sig, at skolevæsenet kunne være fuldstændig privat? Deri lå vel, at det var der nogle der kunne, men ikke hr. Camre og hans parti. Jeg vil godt sige, at det kan vi heller ikke forestille os i vort parti, men når vi alligevel synes, at vi inden for skolevæsenet har et godt eksempel på det, vi kalder privatisering, så hænger det sammen med, at vi gennem mange år i stor samdrægtighed her i folketinget har haft en friskolelovgivning, der har åbnet for de private skoler. Vi tror, at denne vekselvirkning mellem folkeskolen på den ene side og de private skoler på den anden side er til gavn for samfundet som helhed, for hvis folkeskolen er ved at blive for dårlig og folk bliver utilfredse med den, så ser man en stigning i antallet af ansøgninger til de private skoler. Når det sker, opper man sig i folkeskolen, så gør man folkeskolen bedre, og igennem denne konkurrence får man altså skabt et sundere system.

Når hr. Camre kommer ind på den sociale sektor og begynder at snakke om profit, føler jeg mig nødsaget til at sige til både hr. Gade og til fru Lone Dybkjær, at når socialministeren taler om privatisering inden for den sociale sektor, så taler han om nøgleord som selvaktivitet og supplerende privat engagement og indsats til den helt klart nødvendige offentlige indsats, der også skal være. Ministeren understreger ved enhver lejlighed – det samme vil jeg gøre her – at inden for den sociale sektor drejer privatisering sig på ingen måde om, at vi skal have profit og for-

tjeneste – tværtimod. De begreber vil vi ikke have ind i diskussionen om den sociale sektor.

Både hr. Gade og hr. Waldorff har været inde på et interview i Politiken, hvor jeg er kommet med nogle udtalelser om DSB. Jeg vil først sige, at jeg er væsentlig mere tilfreds med den måde, mine udtalelser er refereret på dér, end den måde, hr. Waldorff her i dag har fortolket dem på. Jeg føler anledning til at sige, at når jeg siger, at DSB skal have konkurrence, så tænker jeg f.eks. på, at det havde været vældig godt, om persontrafikrådet her for nylig havde godkendt de private busruter fra Århus til København. Men jeg siger ikke, at det skal være ren og skær markedsøkonomi, sådan at man skal nedlægge ruterne i de tyndt befolkede områder. Tværtimod siger vi fra konservativ side, at DSB har en forpligtelse til at levere transport i de tyndt befolkede områder, og derfor accepterer vi, at DSB skal have et statsligt tilskud i kraft af, at de ikke kan dække deres omkostninger med deres indtjening.

Vi accepterer altså et underskud hos den statslige virksomhed DSB, fordi DSB af samfundet, af folketinget, er blevet pålagt en forpligtelse til at levere kollektiv trafik i områder, hvor dette ikke driftsøkonomisk kan bære sig, men i det omfang, vi derudover kan give DSBs ledelse større selvstændighed til at fungere ud fra konkurrencemæssige og driftsøkonomiske principper, så tror jeg, at DSBs ledelse og DSBs ansatte vil være glade og taknemmelige for, at de får denne mulighed.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er ikke i tvivl om, at hr. Dyremose ikke har snakket om profit, men jeg er til en vis grad, tror jeg, enig med hr. Dyremose i nogle af principperne, bl.a. om selvforvaltning. Det gælder om, at vi selv er i stand til at klare vores egen tilværelse, at ikke de muligheder, der kan styrke os i den retning, bliver taget fra os.

Det, jeg sagde – det forekommer mig stadig at være rigtigt, også ved at høre debatten her – var, at det var ønskeligt, at vi debatterede det ud fra noget andet end blot det, der drejer sig om rengøring og madlavning, og hvad ved jeg. Det er udmærket med det jordnære, men det jordnære kan altså godt for-